

Ἡμερολόγιον

Ἄριθ. 57.

Ἐκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΕΤΑΡΤΗ
17 Ὀκτωβρίου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΙΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ἀνοίγονται αἱ θύραι τοῦ Κοινοβουλίου καὶ εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἡ νέα Βουλὴ, πλήρης ὀργανισμοῦ καὶ πατριωτικῶν σχεδίων, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τῶν νέων βουλευτῶν συνέλαβεν ἐν νῶ καὶ ἀνυπομόνως περιμένει τὴν χαρμόσυνον στιγμήν ὅπως προτείνῃ καὶ ὑποστηρίξῃ ταῦτα ὡς πανάκεια τῶν διαφορῶν νόσων, τῶν πρὸ μακροῦ χρόνου προσβαλλουσῶν τὸ σῶμα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου.

Ἐκεῖ θέλει καταφανῆ τίνος τῶν πολλῶν πολιτικῶν ἀποχρώσεων τὸ κομβολόγιον δὲν θά ᾔνε ἡμαρτημένον καὶ τίς θά ᾔνε ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος, ὅστις θά συναγείρῃ περὶ ἑαυτὸν τὴν πλειονοψηφίαν τῶν λεγομένων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ θά διοικήσῃ συνεπῶς τὸν τόπον σύμφωνα μὲ τὰ ὑψηλὰ φρονήματα τῶν διορισμῶν καὶ παύσεων.

Ὁ ἀγὼν ἔσεται κρατερός καὶ ἀντάξιος τῶν ἀρχηγῶν, τῶν ἡρώων τούτων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, τοὺς ὁποῖους τὸσάντις εἶδομεν ἀτρομήτως καὶ ἀδαμάστως μαχομένους εἰς τοιοῦτου εἶδους διαπάλας καὶ ἐθαυμάσαμεν τῆ ἐπίνοιαν, τὸ κατ' ἐπιπέδον καὶ τὰ στρατηγήματα τὰ ἐκπορητικά.

Πρόκειται, βλέπετε, οὐχὶ περὶ παρωνυχίδος. Ἡ τῆς ἐξουσίας κατάληψις καὶ τὸ ἐκ ταύτης ἐκπορευόμενον δικαίωμα τῆς πληρώσεως τοσοῦτων κενῶν γαστέρων καὶ ἰκανοποιήσεως τηλικούτων ἀτομικῶν συμφερόντων εἶνε τὸ πλούσιον λάφυρον, τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὸν εὐκλεᾶ ἐκεῖνον στρατηγόν, ὅστις θέλει ἐξέλθει νικητῆς ἐκ τῆς ἐνδοξοῦ καὶ εὐγενοῦς ταύτης πάλης.

Τὰ ξίφη ἔσονται ὀξεᾶ, ὁ δὲ ὀπλισμὸς βαρὺς, πολεμερόδια δὲ ἀφθονα· πολιορκητικά· σὺν τούτοις μηχαναὶ θέλουσι μετε

νεχθῆ ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ θέλουσι στηθῆ ἐν τῷ τῆς βουλῆς περιβόλῳ παμμέγισται, φοβεραὶ, θαῦμα ἰδέσθαι.

Οἱ ἐν τῇ βουλῇ δεινοὶ ἀγορηταὶ θέλουσιν ἐκπνεῖν πῦρ καὶ σίδηρον καὶ διὰ τῆς καταπληκτικῆς αὐτῶν εὐγλωττίας θέλουσι κατακεραυνοβολεῖ ἀλλήλους.

Ὁ πατριωτισμὸς θέλει φέρεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, καὶ ἡ λέξις αὕτη θά ᾔνε τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον ὄπλον, τὸ ὁποῖον ἕκαστος θέλει εὐχερῶς μεταχειρίζεται πρὸς κατατρόπωσιν τοῦ ἀντιπάλου του.

Ταλαίπωρε πατριωτισμέ! σοὶ ἐπέπτρωτό νὰ πομπεύσῃς, νὰ ἐξουθενῆσαι καὶ νὰ χρησιμεύσῃς ὡς μέσον πρὸς κόρεσιν ἀγρίων παθῶν καὶ φιλαρχικῶν ὀρέξεων ἀπονειομένων ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τούτοις δὲν θά λείψῃ καὶ ἡ ἐλευθερία νὰ κάμῃ τὸ μέρος τῆς. Ἡ ἐλευθερία, εἰς τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἠλεκτρίζονται τὰ πλήθη, θέλει ἀντηχήσῃ δεινῶς ὑπὸ τῶν ἀτρομήτων μαχητῶν καὶ θέλει πλήξῃ σφοδρῶς τὰ ὦτα τῶν μυιῶν καὶ τῶν κωνόπων.

Πᾶς τις ἐμβρόντητος θέλει μείνει ἐπὶ τῆ ἡχηρᾶ ταύτη φωνῇ, ἀλλὰ μόνον οἱ κώνωπες θέλουσι πάθει, διότι τὰ στόματα, τὰ προφέροντα τὴν ἱεράν ταύτην λέξιν, δὲν τὴν προφέρουν καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας.

Αἱ δὲ πολυειδεῖς πληγαί, αἱ καταμαστίζουσαι τὸν δύσμοιρον λαόν, ἔσεται ἕτερον ὄπλον, τὸ ὁποῖον δεξιῶς θέλουσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατευθύνει οἱ δεινοὶ περὶ τὸ λέγειν.

Τότε ἐνθουμοῦνται τὸν λαόν οἱ αἰεῖποτε διαβουκολοῦντες αὐτὸν καὶ τότε ἀναφέρουν τὰς θεραπευτέας αὐτοῦ ἀνάγκας, ὅταν δὲν δύνανται νὰ τῷ γείνωσιν ἀμύντορες ἀποτελεσματικῶς δυνάμενοι δὲ, οὐδὲν πράττουσι.

Τὸ δὲ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα θέλει χρησιμεύσει ὡς τηλεβόλον καὶ τοῦ Κροῦπ

φοβερώτερον. Ἐκαστος τῶν ἀγαστῶν τούτων ἀνθρώπων θέλει ἐξαντλήσει ὅλα τὰ ὀβούζια τῆς σοφίας αὐτοῦ, οὐδὲ δρᾶμι πυρίτιδος θέλει ἀφήσει, ὅπως ξεπαστρέψῃ, ἀνδυνηθῇ, ὄλους τοὺς ἄλλους καὶ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ πολιτικῇ ταύτῃ διαμάχῃ, διὰ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο!

Ἡ συγκοινωνία ἢ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀθλιεστάτη, ἢ ἐλλειψίς γεφυρῶν, ἀμαξιτῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων, αἱ σπατάλαι καὶ αἱ καταχρήσεις, ἢ πτωχία τοῦ λαοῦ, ἢ μεροληπτικὴ δικαιοσύνη, ἢ πληθὺς τῶν φυγοδίκων, ἢ ἀτιμωρησία τῶν ἐγκλημάτων, τὰ παράπονα τῶν ἀδικουμένων καὶ μυρία ἄλλα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐπιμελῶς συνειλέχθησαν, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ὑλικὸν τοῦ πολέμου.

Ἐκαστος τῶν πολλῶν ἀρχηγῶν, καὶ τέσσαρας ὀπαδοὺς μετρῶν, ἀποτελεῖ ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀξιοῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Ἐκάστη δὲ δύναμις τὰ στρατεύματα αὐτῆς ἔχουσα παρατεταγμένα, ζητεῖ, πρὸς ἐπιτυχῆ τοῦ πολέμου ἐκβασίν, συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, πολλὰς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦτου κταβάλλουσα προσπαθείας.

Ἄλλ' οὐδεμίαν δύναμιν, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾔνε, συγκατανεύει νὰ ὑποτάξῃ ἑαυτὴν εἰς ἑτέραν. Πᾶσαι δὲ ἔχουσι κηρύξει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς κυβερνώσης μερίδος, ἀλλ' ἐκάστη χωριστά.

Διὰ τοῦτο εἰς τὴν ὅσον οὐπω συγκροτηθησομένην ἐν τῷ βουλευτηρίῳ μάχην θέλομεν γείνει θεαταὶ τοῦ παραδοξοτέρου τῶν φαινομένων.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας θέλει ἐξακολουθήσει ὁ ἐνδοξὸς οὗτος ἀγὼν, ὅστις ἐπὶ τέλος θέλει καταλήξει εἰς τὴν ἡτταν τῶν καταμεμερισμένων δυνάμεων, ἄτε ἀγνωσοῦσιν τὴν συμβουλήν, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ γέρον χωρικός ἀποθνήσκων εἰς τοὺς τεσσαράκοντα αὐτοῦ υἱοῦς.

